

deroppe blive lukket, vendte han sig om og gik langsomt bort.

Inde i Stuen havde Fru Bertha tændt Lampen og sad allerede med en Avis. Hun saa ikke op, da Jytte kom ind, men lod som om hun var optaget af Læsningen.

Jytte var hende taknemlig for denne Forstillelse. Hun havde gerne sat sig hen hos hende og smaa-snakket en lille Tid om ligegyldige Ting, inden hun gik i Seng. Uvilkaarligt frygtede hun Ensomheden oppe i sit Kammer. Men hun følte sig heller ikke helt tryk overfor Moderen, var bange for, at hun alligevel skulde give sig til at tale om Torben Dihmer og maaske spørge hende ud. Og hun havde jo i Virkeligheden ingenting at fortælle. Det hele var ogsaa kommet ganske anderledes end hun havde ventet. Hvad havde hun i Grunden svaret? . . . Men nu vidste han det altsaa.

»Jeg tror, jeg gaar op med det samme,« sagde hun og lukkede sit Klaver.

»Ja, gør du det! Det er heller ikke for tidligt.«

Jytte gik mod Sædvane hen og kyssede Moderens Kind til Godnat. Fru Bertha holdt stadig Øjnene i sin Avis. Først efter at Jytte var gaaet, saa hun op. Og da smilte hun lidt og saa tankefuldt frem for sig.

Oppe i sit maanelyse Kammer blev Jytte staaende